

Kajúca bohoslužba – 28.03.2024

Suspírium: „Ľud na Sione, ty, čo bývaš v Jeruzaleme, nebudeš viac plakať. Iste sa nad tebou zľutuje, keď budeš k nemu volať; keď ňa bude počuť, odpovie ti. Pán vám síce dával chlieb úzkosti a vodu útlaku, ale tvoj učiteľ sa už neschová. Na vlastné oči uvidíš svojho učiteľa a na vlastné uši budeš počuť za sebou slovo: „Toto je cesta, kráčajte po nej!“, hoci ty by si chcel ísť napravo alebo naľavo.“ (Iz 30,19-21) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 189: „Ó, Bože spravodlivý,...“

Začiatočná pieseň: Žalm č. 130: „Na Teba z hlbín, Pane,...“

Pozdrav: „Či neviete, že ak sa niekomu oddávate za poslušných otrokov, ste otrokmi toho, koho poslúchate – buď otrokmi hriechu, ktorý vedie k smrti, alebo otrokmi poslušnosti, ktorá vedie k spravodlivosti? Ale vďaka Bohu, že vy, ktorí ste boli otrokmi hriechu, stali ste sa zo srdca poslušnými vzoru učenia, ktorému ste boli zverení. Boli ste oslobodení od hriechu a stali ste sa otrokmi spravodlivosti.“ (R 6,16-18) Amen.

Modlitba: Milujúci a láskavý nebeský Otče náš v mene Pána Ježiša Krista. Prichádzame k Tebe a vyznávame Ti, že naše hriechy nás doviedli do hlbokých priepastí. Priznávame sa Ti, že sme celkom zdemolovaní ako vozidlo čakajúce na odtiahnutie. Došlo nám palivo, Pane náš. Naša duchovná nádrž je prázdna. Prosíme, pomôž nám, pretože Ty skutočne vieš, aký je život v chudobe a v biede. Nauč nás cez Svoje Slovo, milovaný Spasiteľ náš, že veľa podnikneme, ale málo znášame. Sme slabí v znášaní vlastných bremien, nieto ešte iných, neschopní ničoho dobrého, práve preto potrebujeme Tvoju milosť. Daj Pane náš, aby sme mohli prijať pomoc od Teba, aby sme mohli vyznať, že sa musíme zastaviť, popremýšľať, hlboko sa nadýchnuť, rozhliadnuť sa a vrátiť sa na zem, zrýchlené tempo zanechať, spomaliť, lebo sme stratení. Naša duša beží za telom a karavána nášho života sa zastavila. Stojíme pred Tebou so stratenou hrdosťou a povýšenosťou, pretože kohút zaspieval aj v našich životoch. Zapreli sme Ťa, Pane náš, ale ďakujeme, že Ty si nám ukázal, že nikomu nič nemusíme dokazovať. Prosíme Ťa, nájdí nás, skutočná Cesta, Pravda a Život, drahý Ježiš, ukáž našej duši v stratenej krajine Seba, aby sme boli ponorení a ponorené do Tvojej lásky. Pre službu Ježiša Krista, nášho Pána, vypočuj nás, Otče náš. Amen.

Biblický text: **Evanjelium podľa Jána 18. kapitola, 12-27. veršov:** „*Kohorta vojakov s veliteľom a sluhovia Židov Ježiša chytili, zviazali ho a odvedli najprv k Annášovi; bol totiž tesťom Kajfáša, ktorý bol v tom roku veľkňazom. A práve Kajfáš poradil Židom, že bude lepšie, keď jeden človek zomrie za ľud. Šimon Peter*

spolu s iným učeníkom nasledoval Ježiša. Ten učeník bol známy veľkňazovi a vošiel s Ježišom do veľkňazovho nádvorja. Peter však stál vonku pri dverách. Potom ten druhý učeník, ktorý bol veľkňazom známy, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a voviedol Petra. Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty jeden z učeníkov toho človeka?“ Peter odpovedal: „Nie som.“ Stáli tam aj sluhovia a pomocníci, ktorí si nakládli oheň a zohrievali sa, lebo bolo chladno. Bol tam s nimi aj Peter a zohrieval sa. Veľkňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: „Ja som svetu hovoril verejne. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia a nič som nehovoril v skrytosti. Prečo sa teda spytuješ mňa? Opýtaj sa tých, čo počúvali, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril!“ Keď to povedal, jeden z pomocníkov, ktorý tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: „Takto odpovedáš veľkňazovi?“ Ježiš mu odpovedal: „Ak som zle povedal, vydaj svedectvo o zlom, ale ak dobre, prečo ma biješ?“ Potom ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi. Šimon Peter stál a zohrieval sa. Opýtali sa ho: „Nie si aj ty jeden z jeho učeníkov?“ On zaprel a povedal: „Nie som.“ Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, povedal: „Vari som Ťa nevidel s ním v záhrade?“ Peter však znova zaprel - a hneď nato zaspieval kohút.“

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Učeník Šimon Peter vchádza do nádvorja veľkňaza, a nebadá, že nemá čo tam hľadať. Ježiš, Jeho Majster mu jasne povedal: „*Kam ja idem, ta teraz so mnou ísť nemôžeš. No pôjdeš za mnou neskôr!*“ (Jn 13,36b) Peter však chce dokázať, že Ježiš nemá pravdu. On chce ukázať vlastnému Majstrovi, že je schopný konať pre Neho, aj život za neho položí... (vid'. Jn 13,37-38) Peter je iný ako Ježišovi učeníci. Peter sa vystatuje. Pritom nevidí pascu. Práve vtedy klesáme, a dostávame sa do priepastí, keď sa chceme povyšovať. Ježiš otvorene povedal Petrovi, čo sa stane, ale Peter bol a zostal tvrdohlavý. Dôsledkom toho je, že prežíva obrovské momenty. Zlyháva, ba napokon zaprie Toho, pre Ktorého by bol položil aj svoj život. Odporovať Božiemu Slovu neslobodno, lebo ak to konáme, dostávame sa veľmi hlboko. Naša duša bude na mizine. Petrova viera je skúšaná práve tam, kde vôbec nemal ani vchádzať. On si myslel, že je silný a odvážny, a predsa keď ho spozná sluha veľkňaza, už je neschopný povedať, čo tak jasne vyslovil pred Ježišom v spoločenstve učeníkov. Zaprel, že patrí k Ježišovi. Je slabý

a nemotorný. Nevie zotrvať v Ježišovej láske, lebo vidí len seba. Točí sa okolo seba. Jedna chvíľa, na ktorú nie je pripravený, a ihneď zlyhá. Spoznávame sa v Petrovi? Vidíme, že to sme my? Badáme, že takto chceme aj my žiť, a zobrať si do rúk celú našu vieru, lásku a nádej. Takto žijeme, takto komunikujeme, takto... Ja vám ukážem, aká silná je moja viera, a na prvý pokus už sme zlyhali. V inom, v cudzom prostredí, tam, kde sa bojíme, tam, kde sme sami, už naša živá viera nestačí na nič. My si nevieme dať rady. My si nedáme povedať. My vieme všetko lepšie ako Ježiš, Ktorý aj nás varuje a povie nám jednoznačne, čo sa stane. Nečakané chvíle. Moment bojzlivosti. Strach samoty a my sa už zdráhame, a sme nečakane zapreli Krista. Práve preto, len tam kráčajme, len tam choďme, kde je s nami aj Ježiš. Kde je Pán Ježiš, tam nachádzame útočisko, bez Neho sme však zraniteľní a zraniteľné. Zastav sa dnes, milý brat a drahá sestra! Zastav sa, nechod' ďalej, zatiahni brzdy, obráť sa, lebo tam, kde kráčaš, číha na teba nebezpečenstvo. Hriech nás zvalcuje, nevidíme, že sme na zlom mieste, sme na seba aj hrdí a hrdé, že aj na cudzom mieste všetko zvládneme, ale Boh nám ukáže vlastnú slabosť. Ak sme zabočili do protismeru, môžeme sa vrátiť. Ak sme vzdialili od úzkej cesty a tesnej brány, máme možnosť s Ježišom sa prinavrátiť. Ježiš nám pomôže sa obrátiť. To je dôležité. Od Ježiša sa treba učiť ako sa treba správať pred cudzími. Jeho nič nevyvedie z miery. Jeho nikto nevie zastrašiť. Jeho nikto nevie navodiť na zaprenie. On nikoho neudá, avšak práve na Jeho učeníkov sa pýtajú. On sa modlí za vlastných. On sa pridrží tých, ktorých si vyvolil. Ježiš hovorí otvorene o svojej službe, ktorá znela nielen smerom k učeníkom, ale celému svetu. Verejnosť ho počúvala verejne. Aj veľkňaz bol informovaný o Jeho učení. Aj členovi veľrady s Ním a s Jeho učením súhlasili. Oni veľmi dobre poznali Ježišovo učenie, len sa nepriznali k Ježišovi. Ak by vyznali Ježišovi, že čo je dobrá správa, evanjelium, Ježiš by ich vyzval, aby Mu odovzdali vlastné životy. Zveriť sa Ježišovi. To nechcú členovia veľrady, to nechcú kňazi a veľkňaz. Aj my, veľmi veľa vieme o Ježišovi, aj my vieme, čo je evanjelium, ale častokrát svoje veci

si riešime sami. Choroba? Ježiš s tým nevie nič spraviť, hovoríme si. Rodina? Ježiš s tým nevie nič spraviť, hovoríme si. Moje problémy si riešim sám. Moje veci patria do súkromia. Oni sa pridržiajú moci, ale pritom pred nimi stojí Najmocnejší. On sa pridržiajú radšej láske k peniazom, ale pritom pred nimi stojí prostriedok Božej nezištnej lásky. Ježiš neprináša nové učenie, On dáva každému nový život, novú možnosť a novú budúcnosť. Veľa ľudí, aj my sme už zakúsili moc Božiu, Jeho pravdu a lásku slov. Veľa ľudí nám podalo svedectvo o tom, že sa oslobodili skrze Ježiša, práve preto berme vážne svedectvá iných. V Ježišových slovách je aj dnes moc a táto moc nás môže pretvoriť na Jeho obraz. Dobré je prichádzať ako žena, ktorá mala krvotok, s takou vierou, a zakúsila, že všetko sa zastaví, ak vierou sa dotkne Ježišovho rúcha. Viera v Ježišovi Kristovi aj dnes uzdravuje, aj dnes obohacuje, aj dnes pretvára, aj dnes zachraňuje. Aj dnes... Aj teraz... Ale títo veľmoži sveta nevedia počúvať ďalej Ježišovu lásku a pravdu. Opoprhujú touto Božou vernosťou. Ježiš udierajú po tvári. Je to jednoduchšie ako povedať vlastným prostriedkom, vlastnému životu, takto to ďalej nefunguje. Je jednoduchšie zvaliť všetko na Hospodina, ako povedať nie na vlastný zariadený život. Je jednoduchšie biť Ježiša, ako odovzdať Mu svoj život. Ježiš nás nikdy nebude biť. On nám nič nevráti. On žije to, čo hlásal. On nikdy sa prostriedkom násilia nepoddá. Jediná cesta existuje. Cesta pokánia a vyznania hriechov. Cesta úzka prináša zmierenie a nie neustále konflikty. Tesná brána prináša pokoj a zbavuje človeka ustavičného nepokoja. Cesta úzka plače nad Jeruzalemom, a nie pohrda nad „svätým“ mestom. Nový život s Ježišom pramení z odpustenia a nie z nenávisťi. Pritom Ježišov učeník Peter sa zohrieva pri cudzom ohni. Je zima. Už dávno mal zanechať toto miesto, ale on sa zohrieva. Je veľmi pohodlný. Zvykol si na cudzie teplo a svetlo. Je to pre neho ešte pohodlné. Zotrvať a zostať. Vo svete sa chce zohriať. Vo svete chce vidieť to, čo ešte nebadal. Vo svete to chce skúsiť. Vo svete sa zohrieva, a pritom zabúda, že pravé svetlo je Ježiš. Zabúda, že teplo a svetlo je výdobytkom Hospodina: Buď svetlo! a bolo svetlo. Avšak teplo

sveta nie je zadarmo. Tu nepanujú Ježišove pravidlá. Svet je drsný a krutý. Tu človek môže zomrieť aj na ulici. Cena tohto zohrievania sa je pridrahá. Svet nás skúša a pýta sa, kto si: Ty si Ježišov učeník? Peter však hovorí pravý opak: Nie som! Niečo je zrazu pre neho dôležitejšie ako Ježiš, a to zohrievanie sa. Je zima. Čoho sa bál? Toho, že ho pošlú preč, ak povie, že bol a žil s Ježišom? Čoho sa bál? Toho, že ho odvrhnú od ohňa, od možnosti zohriať sa? Čoho sa bojíme vo svete, keď sa nás pýtajú, kto sme? Nie som! Odpoveď Petrova. Nie som! Odpoveď moja a tvoja. Ján, učeník Ježiša Krista tak holo a prázdno opisuje zaprenie Petrovo. Bez výčitiek, bez všetkého, On ho neodsudzuje, On ho neprijíma, On sa nevžije do situácie Petra. Duchovné rozpoloženie Petra vyjadrujú jeho slová: Nie som! Ján vskutku len povie holú pravdu o Petrovi a aj o nás. Nemôžeme bez povšimnutia nechať to, že aj najstatočnejší, aj najtvrdší, aj najtvrdohlavejší, aj najvernejší učeník, vie klesnúť. Dnes aj naše vyznanie je to, čo Petrovo: Nie som! Nie som!, ale chcem sa ponoriť do lásky toho, od ktorého som už viackrát počul: Ja som! Nech On, Ktorý je, sa zľutuje nado mnou. Nech On, Ktorý jestvuje, mi odpustí. Nech On, Ktorý je, nech mi daruje po vyznaní hriechov, to odpustenie, ktoré svet nikdy neponúka. Je zaujímavé, že práve Ján nehovorí o Petrovom zaplakaní. Každý evanjelista sa o tom zmieňuje, ale Ján nie. Peter zaplakal. Bez plaču, bez zaplakanie to nebude ono. Úprimné vyznanie hriechov sa deje v slzách. Obrovských a skutočných slzách. To nie je Petrova pretváрка, ale skutočnosť zlyhania. Skutočnosť viny. Skutočnosť, že si uvedomuje, čoho sa dopustil. Slzy. Skutočné slzy, ktoré vidí Boh. Pravdivé slzy, ktoré badá Hospodin Slzy, ktoré vyriešia všetko, keď na správnom mieste a pravý čas, pravej osobe, ktorá sa k nám skutočne priznáva, sú vyrieknuté. Dnes je ten deň, teraz je ten čas, aby sme zaplakali nad vlastnou biedou, nad vlastným hriechmi, aby sme skutočne vedeli, že Ježiš, náš Pán bol bitý na tvári pre naše previnenia a zomrel na kríži pre nás. Zaplakať. My, ktorí a ktoré ešte vedia plakať, vyznajme svoje hriechy Pánovi. Amen.

Závěrečná modlitba

„Hovorím vám: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, toho aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi. Kto ma však zaprie pred ľuďmi, bude zaprený pred Božími anjelmi. Každému, kto povie slovo proti Synovi človeka, bude odpustené,...“ (Lk 12,8-10)

„Bude to tak, ako keď ktosi odchádzal na cestu, zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok; jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden – každému podľa jeho schopností -,...“ (Mt 25,14-15)

„Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal.“ (IPt 4,10)

„A od správcov sa napokon vyžaduje, aby bol každý uznaný ako verný.“ (IK 4, 2)

„Tak Boh preukázal svoju spravodlivosť, keď prehliadol hriechy, ktoré boli spáchané už skôr, v čase Božej zhovievavosti, a aby ukázal svoju spravodlivosť v terajšom čase, takže sám je spravodlivý a ospravedlňuje toho, kto žije z Ježišovej viery.“ (R 3,25b-26).“

„Nie nám, Hospodin, nie nám, ale tvojmu menu patrí česť pre tvoje milosrdenstvo a pre tvoju vernosť! Prečo majú hovoriť pohania: „Kde je ich Boh?“ Náš Boh je na nebesiach, všetko robí podľa svojej vôle.“ (Ž 115, 1-3)!“

„A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista a bol v ňom ako človek bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo Zákona, ale aby som mal spravodlivosť skrze vieru v Krista, spravodlivosť z Boha, založenú na viere; aby som poznal jeho a moc jeho zmŕtvychvstania i účasť na jeho utrpeniach. Beriem na seba podobu jeho smrti, aby som tak dosiahol vzkriesenie z mŕtvych.“ (Flp 3,8-11).“

Modlitba Pánova

Ofera: „Majte účasť na potrebách svätých. Voči cudzím buďte pohostinní.“ (R 12,13)

Požehnanie: „Takto hovorí Hospodin, ktorý urobil cestu cez more a chodník cez divé vody, [...] Hľa, robím čosi nové, teraz to klíči, či to nebadáte? Áno, urobím cestu na púšti a rieky na pustatine.“ (Iz 43,16.19) Amen.

Závěrečná pieseň: Chválospev č. 262. 4-7. verše: „Ó, Ježišu, pomoc moja...“